Тарасові Мельничуку

над косовом сміється білий сип
яка заанґажована принада
а ти його прийми і вознеси
рожденний акы азъ во чреві ада

це алергія на звіриний крик
загубленого колеса в баюрі
це плаче серед паші вільний бик
сопе коняка загнана в алюрі
і я сопу і сохнуть три хрести
і під кущем похована корова
і гріш як вірш у пазусі хрустить
і коло призьби мліє казанова
нова коза пробачте
ліс чуток це обіграє
але вшистко єдно
змії що заховалася в куток
і зайцеві що кривиться єхидно
показуючи зуби як кістки
примруживши ячмінні оченята…

…візьми хоч груду і щосили кинь
в лице мені бо лишусь непочатим